

ת"פ 53741/03 - מדינת ישראל נגד חיים מאיר קלין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 53741-03 מדינת ישראל נ' קלין

לפני:
בעינוי:
ירושלים

המאשימה

נגד

ח'ם מאיר קלין ע"י ב"כ עו"ד ש' בן שבת
הנאשם

גזר דין:

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הودאותו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק הנ"ל. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 9/3/2017 התקהלו בכייר השבת בירושלים כ-15 חרדים, שהפכו את הסדר הציבורי. הנאשם נטל חלק בהתפרעות, ודרדר פח אשפה גדול ("צפרדע") אל מרכז הכביש. רכב מסחרי גדול שנסע אותה העת בכביש נאלץ לבلوم, על מנת להימנע מהתנגשות בצפרדע. נהג הרכב יצא ממנו, השיב את פח האשפה הגדול למקוםו, והמשיך בנסיעתו. הנאשם שב ודרדר את הצפרדע למרכז הכביש. שוטרים סמויים נגשו לנאשם, הזדהו כשוטרים, וביקשו לעזרו אותו. הנאשם התנגד למעצר, אולם השוטרים השתלטו עליו ועצרו אותו.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי של הנאשם נע בין מספר חדשני מאסר בדרך של עובדות שירות לבון מספר חדשני מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר המצו בתחום מתחם הענישה, ביצירוף מאסר על תנאי וקנס.

לטענה, הנאשם השתתף בהתפרעות רבת משתתפים, פגע בסדר הציבורי, בשלטון החוק, בביטחונם של השוטרים האוכפים את החוק ובគופה הציבורית. בהפנומה לפסיקה שדנה בעבירות של תקיפת שוטר, איזומים,

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, טענה המאשימה כי כל פגיעה בשוטרים צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. לטעמה, קיימת חשיבות לכך שבית המשפט ישרר מסר שהיה בו להרתו את הציבור מפני הפרעה לשוטרים, וגם להגן על שוטרים היוצאים למשימה. לעניין זה צינה כי הצדה של עבירה ההפרעה לשוטר נקבע בחוק עונש מינימלי.

לזכותו של הנאשם זקופה המאשימה את הודהתו. לחובתו הפנטה לעברו הפלילי ולנטילת האחריות החלקית שלו בשירות המבחן.

3. ההגנה מצדה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"ז.

הסגור ציין כי הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו, אינו בעל עבר פלילי, שהוא בمعצר בית מלא קרוב לחודשיים ולאחר מכן במעצר בית ליל. בהפנותו לתסkieר טען הסגור כי הנאשם מבין שטעה במעשיו, אינו מבטא עמדות חוקפניות כלפי גורמי אכיפת החוק ומכיר בסמכותם.

בהתאם על פסיקה שהגיש טען הסגור, כי העונש המוצע על ידי שירות המבחן תואם את מדיניות הענישה הנהוגה, ומCCI בתוך מתחם העונש הולם.

4. הנאשם בטיעוני מסר כי הוא מודה בעבודות בהן הורשע, מבין שטעה ושפעל באופן שגוי, מתחרט, חש תחשוה רעה, ולא יচזר לבצע מעשים דומים. לדבריו, משפחתו ראתה בעין שלילית את מעשיו.

תסקרי שירות המבחן:

5. שירות המבחן התייחס בתסkieר שערך לנסיבותו האישיות, המשפחתית, הלימודיות והכלכליות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם צעיר כבן 23, נשוי ואב לבת. הוא הגיע ארצה בהיותו בן 22, ואני תושב ישראל. הוא בעל כוחות לתפקיד גבוה ויציב, שואב את כוחו מהתא המשפטי, וסובל מקשיש התאקלמות וגיבושים זהות.

אין הנאשם הרשות קודמות, הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו, גילה הבנה מסוימת לחומרת ותיאר כי הם עומדים בפער לתפיסותיו ולחינוך שקיבל. הנאשם מבין שטעה, מצר על המצוינות אליה נקלע, מבטא חריטה כנה על מעשיו ואני מבטא עמדות בעיתיות וחוקפניות כלפי גורמי אכיפת החוק וגורמים ממסדיים.

להתרשומות של שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בדףו חסיבה עבריתנים מופנים או קבועים, העבירות

שביצע חריגות לאורח חייו וההילך הפלילי המתנהל נגדו מהווע עבورو גורם מרתקע ומלמד. יחד עם זאת, הנאשם נעדר כלים אדפטיביים להסתודדות במצבו סיכון, סובל מKANJI התאקלמות בארץ, נושא תחושת חוסר שייכות חברתית, נוטה מעט לצמצם מחומרת מעשיו ומתקשה לבחון את הדפוסים הבעייתיים העומדים ברקע לעברות.

בשורה התחתונה המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש חינוכי - שיקומי של צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

דין ומסקנות:

6. א. התפרעות פוגעת בסדר הציבורי, ומצרה את רגלו של הציבור מלעשות שימוש בשטח הציבורי בו מתבצעת ההתפרעות.

אולם, שלא כטענת המאשימה, ההתפרעות בה השתתף הנאשם לא הייתה מרובת משתתפים. על פי עובדות כתוב האישום, השתתפו בהתפרעות כ-15 איש בלבד.

מעשייהם של המתפרעים לא פורטו בכתב האישום, ולכן יש להניח לטובה הנאשם כי מדובר בהתפרעות בדרגה נמוכה בלבד. אך גם ניתן להסיק מהעובדה שעוז במהלך ההתפרעות לא נמנע מהנאג' ליצאת מהרכב, להסביר את פח האשפה למקומו ולהמשיך בניסעה. מובן כי אילו מדובר היה בהתפרעות בעוצמה גבוהה, לא היה מتاحאפשר לנаг' לבצע את הפעולות האמורות.

אין ספק אףו שמדובר בהתפרעות שאינה חמורה, במהלך לא ידו אבני או בקבוקי תבערה, לא הושלו בקבוקים ולא נורו זיקוקים.

הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים הרלבנטיים נגרמה אם כן רובה ככולה כתוצאה מכך שה הנאשם דרדר פעמיים פח אשפה גדול למרכז הכביש, ובאותה הפעמים גרם בשל כך לנаг' רכב מסחרי לבلوم בלימת חירום. ברם, על הממדים של אותו פח אשפה ניתן להסיק מכך שעליה בידי הנאשם, לבדוק, לדרדרו למרכז הכביש, וכן עליה בידי לנаг' הרכב המסחרי להסבירו למקומו, לבדוק.

ב. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו פוגעת בפעולתה של משטרת ישראל, ובשוטרים, העושיםليلות כימין בשמירה על ביטחון הציבור ועל הסדר הציבורי. בכך פוגע מעשה עבירה זה גם בשלטון החוק, וביכולתו של השוטר למלא את תפקידו ולהילחם בפשיעה.

כעולה מכתב האישום, ההפרעה שהפריע הנאשם לשוטרים באה לידי ביטוי בכך שהוא התנגד למעצרו. אולם גם בעניין זה כתוב האישום אינו מפרט מה הוא הפעולות אותן נקט הנאשם במסגרת התנגדותו זו, ומה היו מעשיו במסגרתו. כל שנאמר הוא כי הנאשם התנגד למעצרו, אולם השוטרים השתלטו עליו. לפיכך, גם ביחס למעשה עבירה זה יש להניח

לטובתו של הנאשם כי מדובר בהתנגדות קלה בלבד.

ג. מן האמור עולה כי מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים שנגירה כתוצאה מעשיו של הנאשם, נמוכה ביחס למקרים אחרים שבאו לפני בית המשפט, בהם הורשו נאים בעבירות דומות.

.7 עובדות כתוב האישום אין מלמדות כי הנאשם השתתף בהתרעות לאחר תכנון ראשון. לא יכול להיות שפק כי התנגדותו של הנאשם למעצרו לא תוכננה על ידו מראש, אלא אירעה בתגובה לכך שהשוטרים הסמויים ביקשו לעזרו אותו.

הנזקים שהיו צפויים להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה פורטו לעיל. הנזק שנגרם בפועל הינו הטרחתו ועיכובו של הנג הרכב המסחרי, והכבד מסויימת על השוטרים והמשטרה.

לנוכח כל האמור, ובהתחשב בנסיבות הענישה הנהוגה (השו: (ת"פ (שלום י-ם) 22646-08-13 **מדינת ישראל נ' שטרן** 2016, 3/4/2016, ת"פ (כ"ס) 13-02-13 44751-02-13 **מדינת ישראל נ' גולי** 25/2/2016, ת"פ (שלום ב"ש 14/2002 **מדינת ישראל נ' ابو עפאש** 2/4/2015, ת"פ (שלום י-ם) 14-05-14 30322-05-14 **מדינת ישראל נ' זgal** 7/5/2015) אני סבור כי מתחם העונש ההולם למשטי העבירה שביצע הנאשם נע בין עונישה מוחשית, שאינה כוללת מאסר בפועל, לבין מאסר חודשי מססר בפועל.

איני מתעלם מטענת המאשימה בדבר עונש המינימלי שנקבע לצדה של עבירת הפרעה לשוטר. אולם, כידוע, אין בכך כדי לחיב הטלת עונש מאסר בפועל דזוקא, ובית המשפט רשאי להסתפק בעונש מאסר מותנה (ראו למשל: ע"פ 7/87 **סינואני נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(1) 527, ע"פ 71/267 **סופר נ' מדינת ישראל**, פ"ד כה(2) 447).

.8 לצורך קביעת העונש המתאים לנ亞ם בגין מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את פגעה שתיגרם לו ולמשמעותו, מטיב הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הودאותו, אשר חסכה מזמןם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמן של הצדדים ומשאבי המערכת, את האחוריות המלאה שנTEL על מעשיו, את החרטה הכתנה שביטה, את פרק הזמן בו שהה במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקו, ואת עברו הפלילי הנקי. בצדך אףוא טענה המאשימה, ברוב הгинואה, כי העונש המתאים לניאם מצוי בחלוקת התחthon של מתחם העונש ההולם.

.9 לאור האמור, אני מוצא לאמץ את המלצת שירות המבחן.

אני דין אףוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור כמוסכם עם שירות המבחן יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות, תוך מתן הودעה לבית המשפט.

לנאשם הוסבו מושמעות הצו, מטרת השירות ופרטיו. הנאשם הוזהר כי אם לא י מלא.Condresh אחר צו השירות שקול ביהם"ש לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש נוסף.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים אם יעבורஇeo מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, או חודש מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-3 תשלוםמים מיום 4/1/2018. אולם, אם אייזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו תעמוד מלאה היתרה לתשלום מיד.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ח, 04 דצמבר 2017.